

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010132
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5416010132.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovanej X. B., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. apríla 2017 v Dolnom Kubíne takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná X. B., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom B. D., B. G. XXXX/XX, adresa na doručovanie písomností: B. D., L.. Š. XXXX/XX, slobodná, na slobode,

je vinná, že

na základe jej predchádzajúcej žiadosti a dohovárania uzatvorila jej suseda A. K., nar. XXXX, dňa 06.02.2015 v Dolnom Kubíne v pobočke spoločnosti Pohotovosť spol. s.r.o. Bratislava, Pribinova 25 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 505400029, v zmysle ktorej od nej prevzala hotovosť 500,- eur s príslubom, že splátky v sume 82,- eur mesačne bude riadne splácať, čo ale neurobila, nakoľko už v tom čase mala vedomosť o svojej zlej finančnej situácii a neschopnosti splácať úver, čím poškodenej A. K. spôsobila škodu vo výške 984,- eur,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchala

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.,
2T/37/2016
2.

a za to sa
odsudzuje

Podľa §§ 221 ods. 1, 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. D., t.č. bytom P. - T. S. S. P. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 25.07.2016 obžalobu voči obžalovanej pre skutok tak, ako je opísaný vo výroku rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov U. I., P. L., J.W. Y., A. K., A. T. a A. K. a prečítaním k veci sa vzťahujúcich listinných dôkazov, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav: Obžalovaná uviedla, že skutok nespáchala. Pani A. (A. K. - pozn. súdu) sa na ňu obrátila so žiadosťou o pomoc pri vybavovaní pôžičky, pretože bola pozvaná vnukovi na svadbu a nemala žiadne peniaze a hanbila sa tam ísť naprázdno. Jednalo sa o pôžičku od spoločnosti Pohotovosť a keďže nechcela, aby sa o tom dozvedela jej rodina, dohodli sa na tom, že keby sa niekto z rodiny pýtal, tak povie, že pôžička bola zobrať na obžalovanú. To skutočne aj p. T. povedala, keď sa to pýtal, ale len preto, aby poškodená z toho nemala problém, vtedy veľmi plakala a vzlykala, až sa triasla ako sa bála. Jednalo sa o pôžičku 500,- eur, ale obžalovaná bola len prítomná pri vybavovaní pôžičky, žiadne peniaze od poškodenej neprevzala. Deň potom, ako si vybavila pôžičku ona, si vybavovala v rovnakej spoločnosti pôžičku aj ona s priateľom, ktorý peniaze potreboval na podnikanie. O poškodenú sa starala, pomáhala jej, chodila na nákupy a nosila jej niekedy aj jedlo. Kde bola vtedy jej rodina a prečo jej nepomáhali, to nevie. Poškodená často požívala alkoholické nápoje, denne si kúpila malú fľašu a tiež cigarety, lieky zapíjala alkoholom a chodili k nej rôzne individuá, takže peniaze jej mohol zobrať ktokoľvek, alebo ich mohla dať ona komukoľvek. Pani K. v čase, kedy si vybavovala pôžičku nebola vôbec dementná, bola úplne zorientovaná, mala notes do ktorého si písala všetky potrebné udalosti, dokonca aj to, či niekomu dlhuje cigaretu. V deň, keď sa išla vybavovať pôžička veľmi snežilo a bola poľadovica, ona vtedy chodila o palici. Pani K. mala denne k dispozícii 5,- alebo 10,- eur, mala to stanovené. V deň keď sa išla vybavovať pôžička priniesla poškodenej jedlo, ona hovorila, že chce, aby s ňou išla vybavovať pôžičku, že ona sama sa tam hanbí ísť. Vonku bola poľadovica, tak poprosila suseda J. Y., aby ich tam odviezol, chcela ho tam mať aj ako svedka, aby náhodou k niečomu nedošlo, keďže vedela o problémoch s p. S., ktorá mala na p. K. zobrať úver na nákup elektroniky a nábytku. Po príchode do Pôžičkárne sedela vedľa poškodenej, pani ktorá vec riešila si vypýtala od nej doklady, pán Y. sedel trochu ďalej od nich. Úver jej schválili, nevedela

2T/37/2016

3.

však, či peniaze dostala v ten večer, alebo na druhý deň, ale v ten večer sa u poškodenej veľmi pilo a bola tam dokonca aj hliadka polície. Čo sa stalo s peniazmi nevie, v tom čase tam bola aj jej kamarátka s mužom, ich mená nevie a spoločne popíjali. Peniaze boli poškodenej odovzdávané priamo v pôžičkárni, bola pritom a keby táto nemala problém s chôdzou, tak by s ňou ako doprovod nešla. S poškodenou bola v pôžičkárni dvakrát, prvýkrát keď sa vybavovala pôžička a druhýkrát, keď si bola pre peniaze. J. Y. do vybavovania pôžičky nijako nezasahoval. Vzhľadom na rozpory vo výpovediach obžalovanej z prípravného konania a konania pred súdom prokurátor prečítal zápisnicu o výpovedi obžalovanej z prípravného konania z č.l. 17, upozornil obžalovanú na zistené rozpory v prečítanej zápisnici v porovnaní s jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní a opýtal sa jej na príčinu rozporov. Obžalovaná k rozporom uviedla, že pravdivá je jej výpoveď z prípravného konania, že kontaktnou osobou pri podpisovaní zmluvy bol J. Y., takto sa s poškodenou oni dvaja dohodli, lebo obžalovaná kontaktnou osobou nechcela byť, aby s tým nemala žiadne problémy. Keď poškodená obdržala peniaze, do bytu s ňou nešla, odprevadila ju k bytu, ešte jej povedala, aby si peniaze starostlivo uschovala, čo s nimi urobila ďalej, to nevie. Je možné, že v čase kedy sa vybavovala pôžička bola ona opatrovatelkou svojej postihnutej dcéry. V čase, kedy sa vybavovala pôžička, žila so svojim priateľom, ktorý je živnostník a žijú spolu aj toho času. Priateľ mal v tom čase príjem 1.000,- až 1.200,- eur mesačne. Oni dvaja si vybavili v Pohotovosti pôžičku 600,- alebo 800,- eur. Pred touto pôžičkou ešte priateľ splatil jej staršiu pôžičku. Je pravdou, že p. T., keď sa opýtal, či bude pôžičku splácať odpovedala, že či si myslí, že keď je cigánka, tak nebude splácať pôžičku. Pani K. bola psychicky úplne v poriadku, zdravotné problémy, ktorými trpela boli skôr funkčného charakteru.

Svedkyňa U. I. vypovedala, že si spomína, že keď sa riešila táto pôžička, bola zima, vonku bolo veľmi chladno, lebo ešte jednej zo žien uvarila čaj. Poškodenú nepozná, rovnako ani obžalovanú, prišli obe ešte v sprievode muža, s p. K. spísali žiadosť o poskytnutie pôžičky a štandardne to prebieha tak, že pôžičku schvaľuje regionálna agentúra, takže úverová pracovníčka po schválení pôžičky zaslala e-mailom zmluvy a p. K. na druhý deň prišla zmluvu podpísať, a boli jej vyplatené finančné prostriedky

v sume 500,- eur. Prax je taká, že pri podpise zmluvy vždy musia byť dvaja pracovníci, tak aj v tomto prípade okrem nej tam bol aj obchodník, či peniaze odovzdal on, alebo ona, to už si presne nespomína. Štandardne ku žiadosti klient predkladá doklad o výške príjmu, občiansky preukaz a ďalší preukaz, napr. poisťovňa. Pri podpise zmluvy dostane zmluvu, všeobecné podmienky, splátkový kalendár a štandardné informácie ku pôžičke. Kto bol uvedený na tejto zmluve ako kontaktná osoba nevie. Či bola pôžička splácaná, tak sa domnieva že nie. Obžalovaná do spisovania žiadosti nijako nezasahovala, bola tam len pri p. K. prítomná. Komunikácia s p. K. bola normálna, komunikovala primerane svojmu veku, pokiaľ to môže porovnať s inými dôchodcami, ktorí k nim chodia. P. K. ako dôvod pôžičky hovorila, že sa jej žení vnuk. Obžalovaná si nebola po tejto udalosti u nich vybavovať úver, raz kvôli poskytnutiu úveru raz telefonovala, ale nemala na poskytnutie úveru dostatočný príjem. Osobu menom Y. pozná, osobne však boli v kontakte len kvôli tomuto úveru. Po tomto úvere prišla obžalovaná s priateľom X. A. tiež vybavovať úver, úver si vybavil jej priateľ.

Svedkyňa P. L. vypovedala, že spoločne s K. T. niekedy vo februári alebo marci 2015 navštívili poškodenú, lebo mala zdravotné problémy a ona sa vtedy zdôverila, že zobrala pôžičku pre "X.", tak sa jej pýtala, pre akú, načo povedala, že býva na tej istej chodbe v bytovom dome, tak za tou pani išla. Jednalo sa o obžalovanú a požiadala ju, aby išla s ňou za poškodenou, aby si veci vysvetlili. Vtedy V. T. reagoval už podráždene a aj zvýšil na obžalovanú hlas, ona povedala, že p. K. zobrala na seba pôžičku pre ňu, pretože jej by

2T/37/2016

4.

pôžičku nedali, ale že ona si splátky riadne vyrovná. Na výšku splátok sa nepýtala, dosť ju rozčúlilo už to, že k tomu vôbec došlo. Poškodená v tom čase už nebola zdravotne v poriadku, bola aj veľmi dôverčivá a ešte sa jej pýtala, že či po tú pôžičku išla pešo, lebo vtedy bola vonku veľká zima a ona sa už horšie pohybovala. Tiež už mala fyzické aj psychické problémy. Z počutia vie, že do rovnakého problému sa poškodená dostala aj kvôli ďalšej susede v bytovke, ale bližšie informácie k tomu nemala. Poškodená si v určitom období rada vypila, chodievali tam popíjať aj susedia, takže mohli tieto jej sklony využiť. Obžalovaná pri návšteve povedala, že poškodená jej pomohla tým, že na seba zobrala pôžičku 500,- eur a že ona to všetko splatí.

Svedok J. Y. sa vyjadril, že býval na rovnakej chodbe ako obžalovaná a poškodená. Poškodená bola „stále naložená v alkohole“ a nevidaval nikoho z rodiny, žeby jej tam chodievali pomáhať. Jediná, kto jej chodila pomáhať bola obžalovaná, či už s jedlom, alebo keď napr. potrebovala lekársku pomoc. Na presný dátum si nespomína, ale bola zima, prišla za ním obžalovaná a požiadala ho o odvoz do mesta, že potrebujú ísť aj s poškodenou niečo vybaviť, nejakú pôžičku v pôžičkárni. Keďže mal čas, tak ich aj skutočne zaviezol, v aute poškodená hovorila niečo o tom, že peniaze potrebuje na svadbu svojho vnuka. Išli spoločne do kancelárie pôžičkárne, kde ešte pani, ktorá ich vybavovala dal svoje mobilné telefónne číslo, lebo poškodená nemala pri sebe telefón. Potom odišiel na kávu, kde obe ženy počkal a keď prišli, tak ich odviezol domov. Vzhľadom na zistené rozpory vo výpovediach svedka prokurátor prečítal zápisnicu o výpovedi svedka z prípravného konania z č.l. 61 a upozornil ho na zistené rozpory v prečítanej zápisnici v porovnaní s jeho výpoveďou pred súdom a spýtal sa ho na príčinu rozporov. Svedok príčiny rozporov vysvetlil tak, že si nepamätám presne, je možné, že jeho výpoveď bola pozmenená policajtom. Nevie o akú výšku pôžičky sa jednalo, žiadne dokumenty k tomu nepodpisoval. V čase odovzdávania peňazí už bol vonku. Nevidel, že by poškodená odovzdávala nejaké peniaze obžalovanej. Vo februári 2015 býval na adrese, kde aj obžalovaná a poškodená. V tom období bola poškodená staršou ženou, horšie chodila a mala palicu, väčšinou bola zavretá doma lebo popíjala. Po psychickej stránke sa chovala normálne.

Svedkyňa A. T. vypovedala, že len z rozprávania manžela vie, že keď prišli do bytu jej sestry (poškodenej), našli ju v zúboženom stave a priznala sa im, že bola podpisovať v Pôžičkárni nejakú zmluvu pre X. B.. Manžel aj so švagrinou ju mali zavolať a táto im mala povedať pri osobnom rozhovore, že poškodená pre ňu prevzala pôžičku a že či si myslia, že keď je Rómka, tak nebude splátky platiť. Na druhý deň išli aj s poškodenou do Pôžičkárne a chceli uvedenú zmluvu o úvere zrušiť, ale bolo im povedané, že tak možno urobiť len v prípade, ak zaplatia 980,- eur. V piatok alebo v sobotu potom sestru zobrali do nemocnice, pretože bola vo veľmi zlom zdravotnom stave. Sestra mala zdravotné problémy už aj pred februárom 2015, prejavovalo sa to výpadkami pamäte, ale aj tým, že mala problém s alkoholom, mnohokrát bola rôznymi osobami zneužívaná po finančnej stránke a hlavne nedokázala

rozumne hospodáriť so svojim príjmom, čo sa prejavilo v dlžobách a narastajúcich exekúciách. V deň keď sa mal brať úver, tak boli u poškodenej na návšteve a žiadne peniaze doma nemala.

Vzhľadom na aktuálny zdravotný stav A. K. a jej umiestnenie v B. S. S. P., samosudca dňa 04.01.2017 osobne vypočul svedkyňu - poškodenú v tomto zariadení, pričom uviedla, že obžalovaná bývala v rovnakom bytovom dome ako ona, občas jej pomáhala napr. s umytím chodby a niekedy jej nosievala navarené jedlo alebo išla na nákup, prípadne priniesla z lekárne lieky. V tom období žila obžalovaná so svojim druhom. Čo sa týka vybavovania pôžičky, tak obžalovaná za ňou prišla s prosbou, aby jej išla poškodená za ručiteľa na pôžičku, že jej partner bude pôžičku určite splácať. Je možné, že sa jednalo o pôžičku od nebankovej spoločnosti. Išla s obžalovanou a jej priateľom na námestie v Dolnom Kubíne, mala pri

2T/37/2016

5.

sebe občiansky preukaz a pri poskytovaní pôžičky bola v presvedčení, že je to pôžička pre obžalovanú a ona bude ručiteľkou. Žiadne peniaze do ruky nedostala, v ten večer prišla ku nej domov obžalovaná a bola šťastná, že sa pôžička vybavila, priniesla nejakú fľašu a spoločne popíjali. Po nejakom čase jej prišli domov výzvy na úhradu pôžičky, z ktorých zistila, že pôžička sa nespláca. Až po jej následnej hospitalizácii sa priznala svojmu švagrovi, že takto pomohla obžalovanej, v minulosti tiež vybavila na seba pôžičku, chcela takto pomôcť kolegyni.

Svedkyňa A. K. k veci uviedla, že poškodená je jej svokrou a na základe podnetu od rodiny ohľadne zistenia viacerých jej pôžičiek chcela zistiť, čo sa deje. Najskôr sa dopátrali ku tomu, o akú pôžičku ide, keďže k nej domov chodili výzvy na úhrady a po návrate svokry z nemocnice ju doprevádzala na políciu, kde podala trestné oznámenie. To že by mala mať viacero pôžičiek od rôznych spoločností sa dozvedela od rodiny a informácie k tomuto konkrétnemu prípadu má tiež len z druhej ruky. Obžalovanú pozná iba z videnia a do kontaktu prišli sporadicky, ale keď už riešili odsťahovanie svokry z bytu, v ktorom bývala, tak pán T. a pani L. povedali, aby sa išla obžalovanej opýtať, čo sa deje s tou pôžičkou a ako to bolo, lebo im mala obžalovaná povedať, že tú pôžičku určite splatí. Išla za ňou osobne, bola to výmena názorov a ona jej povedala, že žiadnu pôžičku nebude splácať, pretože si ju nezobrala. Čo sa týka pôžičky v tomto konkrétnom prípade, tak sa bola v pobočke v Dolnom Kubíne informovať, ako to s tou pôžičkou bolo. Pracovníčka povedala, že svokra tam skutočne bola v sprievode nejakej osoby, ale nevedela už povedať, kto to bol. Čo sa týka zdravotného stavu svokry, v zimných mesiacoch roku 2015 už na tom nebola dobre, je pravdou, že holdovala alkoholu, bola nekritická a ľahko ovplyvniteľná. Keď požila alkoholické nápoje, tak doslova bola schopná podpísať čokoľvek. Následkom aj zhoršenia zdravotného stavu ju umiestnili do T. S. S. K. P. a teraz je už na tom veľmi zle. Ona ľuďom okolo dôverovala a bola nimi zneužitá. Tiež doma našli zmluvu so spoločnosťou Cetelem, išlo o nákup spotrebičov na splátky, televízor a práčka, ale bližšie podrobnosti už nevie. Tieto veci sa u nej doma nenachádzali. Tieto veci mali byť tiež brané pre nejakú pani z rovnakej bytovky, môže to byť pani S.. Túto pôžičku pani S. najskôr splácala, potom prestala a svokre začali chodiť upomienky, takže sama podávala trestné oznámenie a následne pôžičku znova pani S.X. splácala.

Následne súd podľa § 269 Tr. por. prečítal tieto listinné dôkazy: znalecký posudok č.l. 74 až 109, správy a podklady k úveru č.l. 63 až 73, uznesenie č.l. 105, správy č.l. 110 až 174, 193 až 200, 202, 269 a odpis z registra trestov č.l. 280, 339.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

2T/37/2016

6.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. sa prečinu podvodu dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur..

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva.

Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatel'ovi alebo nepatrí výlučne jemu. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené. Obohatenie sa nemusí zhodovať so škodou. Môže ísť o obohatenie aj bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb (porovnaj R 18/1991). Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Omyl sa môže týkať aj skutočnosti, ktorá ešte len nastane, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu. Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Môže ísť o konanie, opomenutie aj konkludentné konanie. Ide o úmyselný trestný čin a je dokonaný obohatením páchatel'a alebo iného. Trestný čin podvodu je prečinom.

Z vykonaného dokazovania potom súd jednoznačne dospel k záveru, že skutok tak, ako je popísaný a právne kvalifikovaný v obžalobe sa stal, je prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a spáchala ho práve obžalovaná, ako osoba plne trestne spôsobilá. Poškodená už od podania trestného oznámenia dňa 04.06.2015 a následne aj v prípravnom konaní a v konaní pred súdom v rozhodných skutočnostiach vypovedala rovnako, keď uviedla, že to bola práve obžalovaná, ktorá ju požiadala, či by na seba nezobrala pôžičku, keďže potrebuje peniaze. Sľúbila, že pôžičku bude splácať a že sa poškodená nemusí báť, pretože má priateľa, ktorý dobre zarobí a pôžičku splatí. Taktiež rovnako vypovedá v podrobnostiach ohľadne konkrétneho dňa, kedy vybavovali pôžičku, keď išla spoločne s obžalovanou do Dolného Kubína a viezol ich na aute priateľ obžalovanej. Jednalo sa o pôžičku v sume 500,- eur a žiadne peniaze poškodená do rúk nedostala. Je pravdou, že poškodená t.č. trpí zdravotnými problémami, ktoré majú vplyv na jej pamäťové schopnosti, avšak zo znaleckého posudku zo dňa 07.07.2015, ktorý bol vypracovaný v inej trestnej veci (týkala sa obvinenej A. S.) a bol prečítaný v konaní pred súdom ako listinný dôkaz, jednoznačne vyplýva, že A. K.Á. v novembri 2014 a aj vo februári 2015 trpela duševnou poruchou - tzv. vaskulárnou demenciou ľahkého stupňa. Porucha sa u nej v tom čase prejavovala ľahkým poklesom pamäti a to hlavne novopamäti, jej sebestačnosť bola v tom čase ešte zachovaná a bola schopná fungovať v bežnom dennom živote. Táto porucha sa u nej v nasledujúcom období
2T/37/2016

7.

(marec 2015 až jún 2015) postupne prehlbovala na úroveň vaskulárnej demencie stredne ťažkého stupňa s aktuálnymi výraznými pamäťovými poruchami, s úplnou neschopnosťou vštíepiť si nové poznatky, kedy má v pamäti uchované už len hlboko vštíepené a dobre známe obsahy z minulosti a so stratou schopnosti zorientovať sa miestne a časovo, čoho následkom stratila sebestačnosť. Schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať prežitý dej bola ešte v máji 2014, v novembri 2014 a februári 2015 následkom duševnej poruchy znížená len v malej (ľahkej) miere. Bola teda schopná

zapamätať si v čase skutku základnú dejovú líniu. Jej výpoveď z februára 2015 možno z medicínskeho hľadiska považovať vo všeobecnosti za hodnovernú.

Skutok v prejednávanej trestnej veci bol spáchaný 06.02.2015, teda v čase, kedy podľa znalca ešte bola poškodená schopná správne vnímať, zapamätať si následne reprodukovať prežitý dej. Jej výpoveď súd vyhodnotil ako vierohodnú, nakoľko v základnej dejovej línii bola nezmenená a podporená ďalšími svedeckými výpoveďami, kedy svedkovia - členovia jej rodiny potvrdili, že žiadne peniaze, ktoré by mala obdržať z pôžičky doma nemala, denne bola oprávnená disponovať len so sumou 10,- eur a taktiež bolo preukázané, že sa jednalo o osobu ľahko ovplyvniteľnú a dôverčivú, o čom svedčí skutočnosť, že na vybavenie pôžičky bola nahovorená aj A. S., pričom sa jednalo o nákup spotrebného tovaru, ktorý nikdy k dispozícii nemala a až po intervencii jej švagra, pani S. pôžičku splatila. V rámci dokazovania bolo preukázané, že skutočne poškodená podpísala zmluvy o pôžičke, dôležité však bolo zistenie, či obžalovaná poškodenú ohľadne tejto skutočnosti uviedla do omylu, nakoľko poškodená od začiatku tvrdila, že nikdy nemala v úmysle vybaviť si pôžičku pre seba, ani ju nepotrebovala, peniaze mali byť použité pre obžalovanú, ktorá mala pôžičku následne splácať. Zo strany obžalovanej sa celý čas malo jednať o tvrdenie, že poškodená bude len veriteľkou na uvedenej pôžičke. Z pripojených listinných dôkazov vyplynulo, že obžalovaná mala so spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. uzatvorenú zmluvu o úvere č. 5550021 zo dňa 02.04.2004, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 165,97 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 29,87 eur. Uhradila tri splátky a ďalej svoje záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy neplnila, v dôsledku čoho sa jej dlh stal splatným 21.08.2004 a pohľadávka bola uhradená v celosti 11.02.2015 vo výške 521,45 eur (č.l. 63). Z tohto listinného dôkazu vyplýva, že obžalovaná uhradila sumu 521,45 eur na piaty deň po tom, ako bol vybavený úver v spoločnosti Pohotovosť s.r.o. poškodenou v sume 500,- eur, čo taktiež preukazuje tvrdenia poškodenej, že suma 500,- eur jej nikdy nebola vyplatená do rúk a je minimálne málo pravdepodobné, že by obžalovaná disponovala inou takouto hotovosťou, keď sama pracovníčka spoločnosti Pohotovosť pred súdom potvrdila, že obžalovaná sa o poskytnutie úveru zaujímala, ale vzhľadom na jej nízky príjem jej úver poskytnutý nebol. Je teda nesporné, že v čase skutku obžalovaná mala splatnú pohľadávku voči spoločnosti Pohotovosť s.r.o. vo výške 521,45 eur a túto splatila v hotovosti a v celosti 11.02.2015. Tvrdenia obžalovanej, že v tom čase mal jej priateľ príjem 1.000,- až 1.200,- eur mesačne a že si taktiež vybavili v spoločnosti Pohotovosť s.r.o. pôžičku 600,- alebo 700,- eur sa nepotvrdili, rovnako jej tvrdenia, že pred touto pôžičkou ešte jej priateľ splatil staršiu pôžičku obžalovanej. Skutočnosť, že obžalovaná sa zaujímala o úver od tejto nebankovej spoločnosti potvrdila svedkyňa U. I. ako aj skutočnosť, že na poskytnutie úveru nemala dostatočný príjem. Svedkyňa P. L. potvrdila, že pri osobnom rozhovore jej obžalovaná povedala, že poškodená jej pomohla s tým, že si na seba zobrala úver 500,- eur a že ona tento úver splatí.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná využila zdravotný stav poškodenej, jej začínajúci vaskulárnu demenciu, ktorá sa Z. naivitou, dôverčivosťou a ľahkou ovplyvniteľnosťou, duševné rozpoloženie poškodenej bolo obžalovanej dobre známe, keďže bývali na rovnakej chodbe bytového domu, obžalovaná ju často navštevovala, pomáhala jej s nákupmi, donáškou liekov,
2T/37/2016

8.

prípadne ohrievaním jedla. Rovnako obžalovaná mala vedomosť o tom, že poškodená už jednu zmluvu o spotrebnom úvere uzatvorila, pričom plnenie zo zmluvy bolo pre A. S., túto skutočnosť využila a po predchádzajúcom dohovárani presvedčila poškodenú, aby uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 500,- eur s príslubom, že splátky po 82,- eur bude riadne obžalovaná splácať, hoci v tom čase už vedela o svojej zlej finančnej situácii, aj o tom, že splátky nie je schopná splácať, pričom o jej finančnej kondícii svedčil aj predchádzajúci nesplatený záväzok voči spoločnosti Pohotovosť. Súd mal preto za jednoznačne preukázané, že obžalovaná na škodu majetku poškodenej seba obohatila tým, že ju uviedla do omylu ohľadne splácania splátok spotrebného úveru a spôsobila tak malú škodu. Súd zároveň zistil, že obžalovaná mala viacero splatných záväzkov, ktoré neuhradzala, o čom svedčia vydané platobné rozkazy Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 7Ro/278/2011 zo dňa 23.01.2012 na sumu 325,- eur, 7Ro/50/2012 zo dňa 27.03.2012 na sumu 951,- eur, 7Ro/43/2011 zo dňa 08.03.2011 na sumu 834,48 eur, ako aj rôzne iné nižšie záväzky ohľadne neplatenia daňových povinností voči Mestu Dolný Kubín.

Podľa § 34 Tr. zák., ods.:

- (1) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.
- (2) páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.
- (3) trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.
- (4) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri druhu a výmere trestu súd zohľadnil v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a zistil, že obžalovaná bola v minulosti trikrát súdom trestaná, z toho dvakrát pre podvod, avšak hľadí sa na ňu, ako keby odsúdená nebola. V minulosti bola jedenkrát potrestaná za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Z.č. 372/1990 Zb., a to pre skutok zo dňa 11.04.2012. Súd preto uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, a to s odôvodnením, že vo veci prebieha ohľadne pohľadávky spoločnosti Pohotovosť exekučné konanie.

S poukazom na všetky horeuvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to v lehote pätnástich dní odo dňa oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.